

25-10-2025 † ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ ΜΕ ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ
ΗΧΟΣ Β'

† Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Νοταρίων,
Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὅ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα,
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείπειν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ

εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

σον μου Κυ ρι ι

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου

και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει

λη μου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ας του προ φα σι λε σθαι προ

φα ασει εν α μαρ τι ι αις

Ευν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο

μι αν και ου μη συν δι α σω με τα των

ε κλε κτων αυ των

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγξει με ε λεονδε αμαρτωλου μη λιπα

να τωτην κε φαλη ην μου

Ο τι ε τι και η προσευχη μου εν

ταις ευδοκiais αυτων κατεποθησαν

εχομενα πετρας οι κριται αυτων

Ακουσονται τα ρηματα μου οτι η

δυνθησαν ωσει παχος γης ερραγη επι

της γης διεσκορπισθητα οστα αυτων

πατατον αδην

Ο τι προς σε Κυριε Κυριε οι ο

φθαλμοι μου επι σοι ηλπισα μη αντανε

λησ την ψυ χη ην μου

Φυ λα ζον με α πο πα γι δος ης συ

νε στη σαν το μοι και α πο σκαν δα λων

των ερ γα ζο με ε νων την α νο μι ι
αν

Πε σουν ται εν α μφι β λη στρω αυ

των οι α μαρτω λοι κα τα μονασει μι ε γω

ε ως αν πα ρελ θω

Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ζα

φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σὶν μου ^Δ τὴν θλιψὶν μου εὐνοῖαν αὐ-
 τοῦ ἀπαγγέλω ^Δ
^Δ Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμα
 μου ^Δ καὶ συεγνώστας τριβούς μου ^Δ
^Δ Ἐν ὁδῷ ταύτῃ ἡ ἐπορευομένη
 ἐκρύψαν παγίδαί μου ^Δ
^Δ Ἥκατένοον εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ε-
 πέλεπον ^Δ καὶ οὐκ ἦν ^{ν'} ὁ ἐπιγινώ-
 σκων με ^Δ
^Δ Ἄπωλε τὸ φυγῆ ἀπ' ἐμοῦ ^Δ καὶ οὐκ
 ἐστὶν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου ^Δ

κε κρα ζα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα
Συ ει η ελ πι ις μου με ρις μου ει εν γη
ζων των
Προ οσχες προς την δε ησιν μου ο
τι ε τα πει νω θην σφοδρα
Pυσαι με εκ των κα τα δι ω κον των
με ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε
με
ε ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην
μου του ε ζο μο λο γη σα σθαι τω ο νο
μα τι ι σου

Ε
με υ πο με νου σι δι και οι
ε ω σου αν τα πο δω ως μοι
Εκ βα θρων ε κε κρα ζα σοι οι Κυ ρι
ε Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νη ης
μου
Γε νη θη τω τα ω τας ου προ σε χον τα
εις την φω νην της δε η σε ω ω ως
μου

Χοροὶ μαρτύρων ἀντέστησαν, τοῖς
τυράννοις λέγοντες· Ἡμεῖς στρατευόμεθα τῷ
Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων, εἰ καὶ πυρὶ καὶ
βασάνοις ἀναλώσητε ἡμᾶς, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς
Τριάδος τὴν δύναμιν

π **Χ**ο ροι μαρ τυ υ ρων αν τε στη σαν Δ
τοις τυ ραν νοις λε γον τες π η μεις στρα τευ
ο με θα τω Βα σι λει των δυ να μεων π ει
ει και πυ ρι και βα σανοις ανα λω σε τε η
μας Δ ουκ αρ νου με θα της τρι α αδος την δυ
ναμιν π

Στίχ. γ΄. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός,
ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν
Κύριον.

Μεγάλη ἡ δόξα, ἣν ἐκτήσασθε Ἅγιοι διὰ τῆς
Πίστεως! οὐ μόνον γὰρ ἐν τῷ πάσχειν τὸν
ἐχθρὸν ἐνίκησατε, ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον

πνεύματα ἀπελαύνετε, ἀσθενοῦντας
θεραπεύετε, ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατροί,
πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Με γα λη η δο ζα ην ε κτη η
σα σθε Α γι οι δι α α της πι στε ως ου μο νον
γα ρεν τω πα α σχειν τον εχ θρον ε νι κη σα
τε αλ λα και με τα θα να τον πνευ μα τα Α α πε
λαυ νε τε α σθε νουν τας θε ρα πευ ε τε ψυ
χω ν και σω μα των ι α τροι πρε σβευ σα τε
προς Κυ ρι ον ε λε η θη ναι τας ψυ χας η
μων

Σπχηρά τοῦ μηναίου.

Ἦχος δ΄

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Στίχ. δ΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ’ αὐτῷ, λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Οἱ τὸν δρόμον τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, μαρτυρίου στέφανον ἀνεδήσαντο, Μαρκιανὸς καὶ Μαρτύριος, οἱ πύργοι οἱ ἄσειστοι, Ἐκκλησίας οἱ μαζοί, οἱ τὸ γάλα τὸ ἄδολον, ἀναβλύζοντες, οἱ φαιδροὶ μαργαρίται, οἱ φωστῆρες, οἱ τὴν κτίσιν ταῖς ἀκτῖσι, τῆς εὐσεβείας πυρσεύοντες.

Στίχ. ε΄. Ἀινεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Μίαν γνώμην προφέρουσα, καὶ τὸ ἐν συμφρονήσασα, ἡ δυὰς ἡ ἔνθεος, τὴν διαίρεσιν, τὴν τοῦ Ἀρείου διέλυσε, διδάσκουσα σέβεσθαι, συναῖδιον Πατρί, τὸν Υἱὸν καὶ συνάναρχον, καὶ τῷ Πνεύματι, ἐν μονάδι Τριάδα, καὶ Μονάδα, ἐν Τριάδι μίαν φύσιν, τρισὶ προσώποις ἀμέριστον.

Στίχ. 5. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅπαδοὶ καὶ ὁμότροποι, μιμηταί, καὶ ὁμόζηλοι, τοῦ Ἱεροκλήρουκος Παύλου ὤφθητε, καὶ τῇ ἐκχύσει τοῦ αἵματος, ἐχθροὺς ἐβυθίσατε· καὶ αἱρέσεων δεινῶν, ἐξηράνατε χεῖμαρρον, καὶ ἐδείχθητε, ποταμὸς εὐσεβείας καταρδεύων, τοῦ Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, Μαρκιανὲ καὶ Μαρτύριε

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν... Ἦχος β΄

Παρηλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγομένη, οὕτω Παρθένος ἔτεκες, καὶ Παρθένος ἔμεινας, ἀντὶ σύλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν ἥλιος, ἀντὶ Μωϋσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν... Ἦχος β΄

Πα ρη η ηλ θεν η η σκι ι ι α α
α του νο ο μου τη ης χα ρι ι ι το ο ος ε
ελ θου ου ου σης 6, ως γαρ η βα α α τος
ου ουκ ε ε και αι ε ε ε το 7, κα τα
φλε ε ε ε γο ο ο με ε ε νη 8, ου τω
Παρ θε ε νος ε ε ε ε τε ε ε ε κες και
αι πα α α αρ θε νος ε ε ε μει ει ει ει νας

αν τι στυ υ υ λου πυ υ ρο ο ο ο ος δι
και ο συ υ υ υ νη η ης α νε ε ε ε
τει λεν Η η η λι ι ι ι ος αν τι ι ι
Μω υ υ υ σε ε ε ως Χρι ι στος η σω τη
ρι ι ι α των ψυ υ χω ω ων η η η η
μω ω ω ων

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Εσπέρας προκείμενον.

Ἀντί τοῦ Προκειμένου τῆς ἡμέρας τό «Ἀλληλούϊα».

Ἦχος π̣δ̣ — Γα̣

Ἀλ λη λου ι α αλ λη λου ι α

α αλληηλου ι ι α

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ἀλ λη λου ι α αλ λη λου ι α

α αλληηλου ι ι α

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ὁ Ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,

εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Γοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Γοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν

ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Μαρτυρικόν Ὑψος β'.

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν, μὴ ποθήσαντες Ἀθλοφόροι, οὐρανίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν, καὶ Ἀγγέλων συμπολῖται γεγόνασιν. Κύριε πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὑψος Πα

Οἱ τὴν ἐπὶ γαίῃ οὐκ ἀπολαύσαντες Ἀθλοφόροι οὐρανίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν καὶ Ἀγγέλων συμπολῖται γεγόνασιν. Κύριε πρεσβείαις αὐτῶν ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Νεκρώσιμα Ὑψος β',

Σπῆχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ὡς ἄνθος μαραίνεται, καὶ ὡς ὄναρ παρέρχεται, καὶ διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος, πάλιν δὲ ἡχοῦσης τῆς σάλπιγγος, νεκροὶ ὡς ἐν

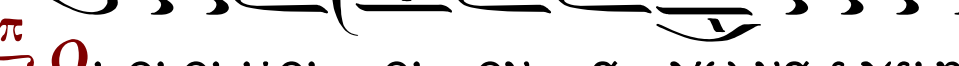
συσσεισμῶ, πάντες ἀναστήσονται, πρὸς τὴν σὴν
ὕπαντησιν, Χριστὲ ὁ Θεός· τότε Δέσποτα, οὓς
μετέστησας ἐξ ἡμῶν, ἐν ταῖς τῶν ἁγίων σου
κατάταξον σκηναῖς, τὰ πνεύματα τῶν σῶν
δούλων Χριστέ.

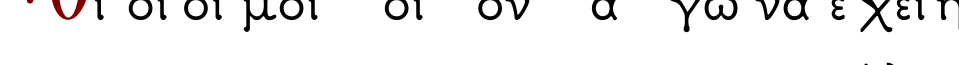

 ὦς αν θος μα ραι νε ται και ως ο ο
 ναρ πα ρερ χε ται και δι α λυ ε ται
 πας αν θρω πος πα λιν δε η χου σης της σαλ
 πι γ γος νε κροι ως εν συ σει σμω παν τες α
 να στη σον ται προς την σην υ παν τη σιν Χρι
 στε ο Θε ος το τε Δε σπο ο τα ον με τε
 στη σας εξ η μων εν ταις των α γι ων σου
 κα τα τα ζον σκη ναις το πνευ μα του σου δου
 λου Χρι στε

Στίχ. Λί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Οἶμοι οἶον ἄγωνά ἔχει ἡ ψυχὴ,
χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος! οἶμοι πόσα
δακρύει τότε, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ ἑλεῶν
αὐτήν! πρὸς τοὺς Ἀγγέλους τὰ ὄμματα
ρέπουσα, ἄπρακτα καθικετεύει, πρὸς τοὺς
ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, οὐκ ἔχει
τὸν βοηθοῦντα. Διὸ ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,
ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τοῖς
μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν, παρὰ Χριστοῦ
αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα
ἔλεος.

$\bar{x}^{\pi}$ $\bar{A}_1$ ψυ χαι αυ των εν α γα θοι ο ις αυ
λι σθη σον ται π

 0⁵ οι οι μοι οι ον α γω να ε χει η ψυ

 χη χω ρι ζο με νη εκ του σω μα τος υι

 ι οι μοι πο σα δα κρυ ει το τε και ουχ υ παρ

χει ο ε λε ων αυ την ^π προς τους Αγ γε
 λους τα ομ μα τα ρε που σα α πρα κτα κα
 θι κε τευ ει ^π προς τους αν θρω πους τας χει
 ρας εκ τει νου σα ουκ ε ε χει τον βο η θουν
 τα δι ο α γα πη τοι μου α δελ φοι ^π εν νο
 η σαν τες η μων το βρα χυ της ζω ης τοις με
 τα στα σι την α να παυ σιν πα ρα Χρι στου αι
 τη σω με θα ^Δ και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε
 λε ος ^π

Δόξα...Καί νυν...

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι,
 Μήτηρ τοῦ φωτός, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην
 σου.

Π
π Τ η ν πα σαν ελ πι δα μου εις σε α να τι
θ η μι π Μη τη ρ του φω τος φυ λα ζο ον με υ πο
την σκε πην σου ου ου π

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Εἶτα ψάλλεται ὁ Νεκρώσιμος Κανὼν τοῦ πλ. β' ἤχου·
«**Ε**ν οὐρανίοις θαλάμοις...», ἄνευ τῶν Εἰρμῶν αὐτοῦ, μετὰ τῶν στίχων: εἰς τὸ α' τροπάριον ἐκάστης Ὠδῆς· «**Π**ρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου», εἰς τὸ β' τροπάριον· «**Λ**ί ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται», εἰς τὸ γ', **Δ**όξα καὶ εἰς τὸ δ', **Κ**αὶ νῦν. Εἰς τὸ τέλος τῆς θ' Ὠδῆς ὁ Εἰρμός αὐτῆς· «**Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον...»,

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΝΥΧΙΔΟΣ.

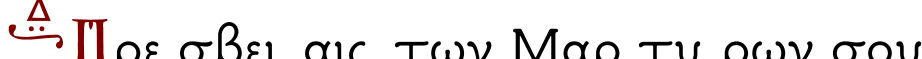
Ὡδὴ Α'. Ὁ Εἰρμός. Βού χ̣

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

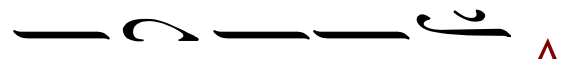
Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις διηγεκῶς, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, δυσωποῦσί σε Χριστε· οὓς ἐκ γῆς μετέστησας πιστούς, αἰωνίων ἀγαθῶν τυχεῖν ἀξίωσον.

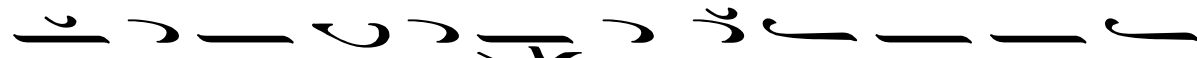
Στίχος.

  Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου

 Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ

 χας των δου λων σου

  Ἐν ου ρα νι οις θα λαμοις δι η νε

 κως οι γεν ναι οι μαρ τυ ρες δυ σω που σι

 σε Χρι στε ους εκ γης με τε στη σας πι

στους ^Δ αι ω ν ι ω ν α γα θων τυ χειν α
 ξι ω σο ον ⁶

Στίχος. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
 αὐλισθήσονται.

Κατακοσμήσας τὰ πάντα, ζῶον μικτόν,
 μέσον με τὸν ἄνθρωπον, ταπεινότητος ὁμοῦ καὶ
 μεγέθους ἔπλασας· διό, τὰς τῶν δούλων σου
 ψυχάς, Σωτὴρ ἀνάπαυσον.

Στίχος. ⁶ ^χ Αἱ ψυ χαι αυ των εν α γα θοις
 αυ λι σθη σο νται ^Δ

^Δ ^Δ **Κ**α τα κο σμη σας τα παν τα ζω ον μει
 κτον ^Δ με σον με τον αν θρω πον τα πει νο
 τη το ος ο μου ^Δ και με γε θους ε πλα
 σας δι ο ^Δ τας των δου λων σου ψυ χας Σω

τηρ α να παυ σο ον

Δόξα Πατρι...

Τοῦ Παραδείσου πολίτην καὶ γεωργόν,
κατ' ἀρχάς με ἔταξας, παραβάντα δὲ τὴν σήν,
ἐντολὴν ἐξώρισας· διὸ τὰς τῶν δούλων σου
ψυχὰς Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Σπῆχος. Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι

 Του πα α δει σου πο λι την και γε ωρ

γον κατ αρ χας με ε τα ξας πα ρα βαν τα

δε την σην εν το λην ε ξω ρι σας δι ο

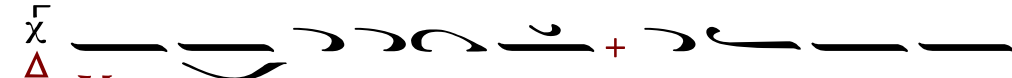
 τας των δου λων σου ψυ χας Σω τερ α να

παυ σο ον

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον.

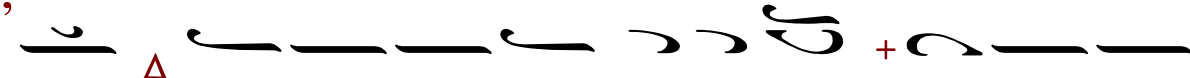
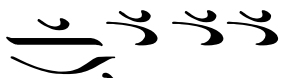
Ὁ ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας Εὖαν τὸ πρίν, τὴν
 ἡμῶν προμήτορα, ἐξ ἀχράντου σου γαστροῦς
 σάρκα περιβάλλεται, δι' ἧς, τοῦ θανάτου τὴν
 ἰσχὺν Ἀγνὴ διέλυσεν.

Σπῖχος. **Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι

 ω νας των αι ω νων α μην

Ο εκ πλευ ρας δι α πλα σας Ευ αν το

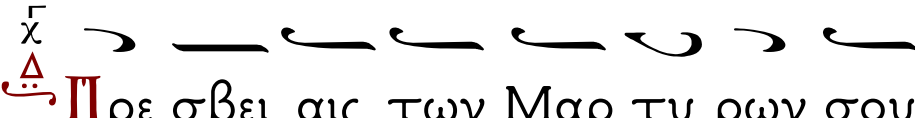
 πριν την η μων προ μη το ρα εξ α χραν του

 σου γαστρος σα ρκα πε ρι βα λ λε ται δι

 ης του θα να του την ι σχυν Α γνη δι

 ε λυ σε ε

Ῥοδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Νομίμως ἤθλησαν οἱ σοί, Μάρτυρες Ζωοδότα, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες παρὰ σοῦ, τοῖς μεταστᾶσι πιστοῖς, αἰωνίαν λύτρωσιν βραβεύουσι.

Στίχος. Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου
 Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ
χας των δου λων σου

 Νο μι μως η θλη σαν οι σοι Μαρ τυ ρες
 ζω ο δο τα και στε φανω της νι ικης κο σμη
 θεν τες πα ρα σου τοις με τα στα σι πι στοις
 αι ω νι αν λυ τρω σιν βρα βευ ου σι ι

Στίχος. **Λ**ί ψυχαι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Παιδεύσας πρότερον πολλοῖς, τέρασι καὶ
σημείοις, ἐμὲ τὸν πλανηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων
σεαυτὸν κενώσας ὡς συμπαθῆς καὶ ζητήσας
εὗρες καὶ διέσωσας.

Στίχος. **Λ**ί ψυ χαι αυ των εν α γα θοις
αυ λι σθη σο νται

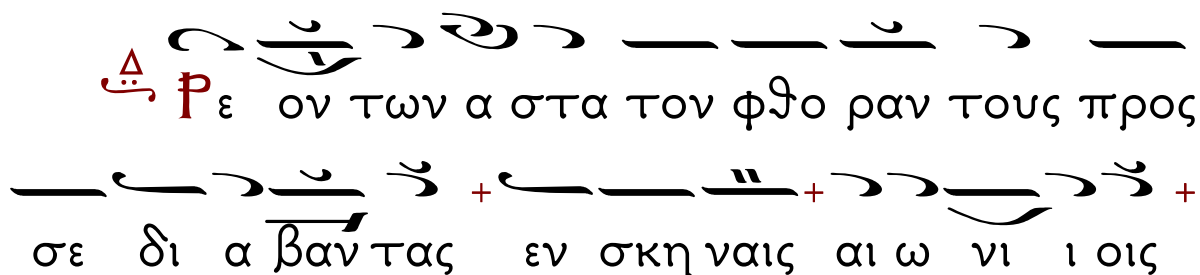
Παι δευ σας προ τε ρον πολ λοις τε ρα σι
και ση μει οις ε με τον πλα νη θεν τα επ ε
σχα των σε αυ τον κε νω σας ως συμ πα θης
και ζη τη σας ευ ρες και δι ε σω σα
ας

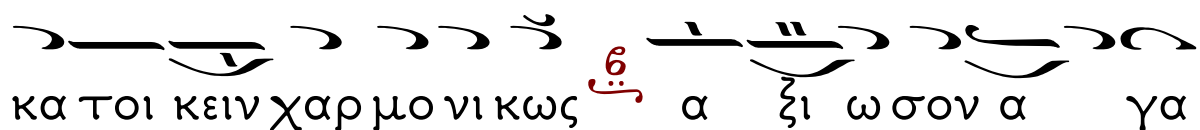
Δόξα Πατρι...

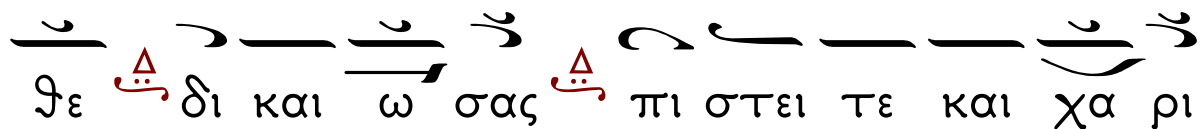
Ῥεόντων ἄστατον φθοράν, τοὺς πρὸς σέ
διαβάντας, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, κατοικεῖν
χαρμονικῶς, ἀξίωσον ἀγαθέ, δικαιώσας πίστει
τε καὶ χάριτι.

Σπῆχος. Δοξα Πατρι και Υι ω και Α

 γι ω Πνευμα τι

 Ρε ον των α στα τον φθο ραν τους προς

 σε δι α βάν τας εν σκη ναις αι ω νι ι οις

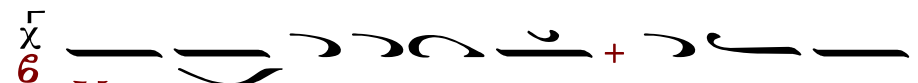
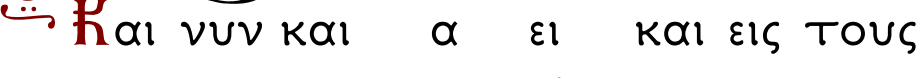
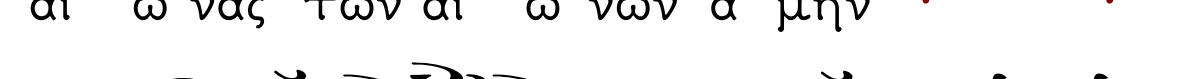
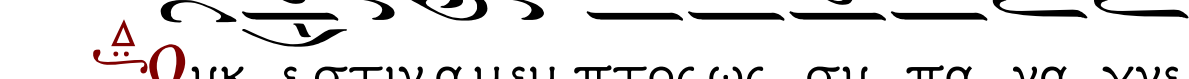
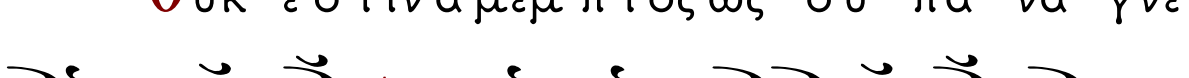
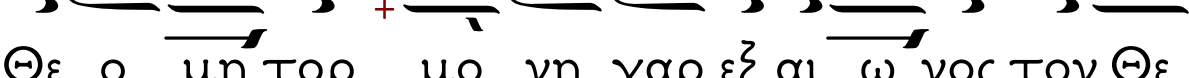
 κα τοι κειν χαρ μο νι κως α ξι ω σον α γα

 θε δι και ω σας πι στει τε και χα ρι

ι τι

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὥς σύ, πάναγνε
Θεομῆτορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν
ἀληθῆ, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, τοῦ θανάτου
λύσαντα τὴν δύναμιν.

Σπῆχος.   **Κ**αι νυν και α ει και εις τους
  αι ω νας των αι ω νων α μην
  Ουκ εστιν αμεμ πτος ως συ πα να γνε
  Θε ο μη τορ μο νη γαρ εξ αι ω νος τον Θε
  ον τον αλη θη συ νε λα βες εν γαστρι
 του θα να του λυ σαν τα την δυ να μι

ᾠδὴ δ'.

Χριστός μου δύναμις.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Γοφίας μείζονος, δεικνύων γνώρισμα, καὶ τῆς περὶ τὰ δῶρα πολυτελοῦς, Δέσποτα χρηστότητος, τὰς τῶν Μαρτύρων χορείας, τοῖς Ἀγγέλοις συνηρίθμησας.

Στίχος. ^χ₆ Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου

Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ
χας των δου λων σου

Γο φι α μει ζο νος δει κνυ ων Κυ ρι ος
της πε ρι τα δω ρα πο λυ τε λους Δε
σπο τα χρη στο τη τος τας των Μαρ τυ
ρων χο ρει ας τοις Αγ γε λοις συ νη ρι

Ὑμνοῦντας πρόσδεξαι, τὸ θεῖον κράτος σου, οὓς ἐκ γῆς προσελάβου, τέκνα φωτός, τούτους ἐργαζόμενος, τῆς ἁμαρτίας τὴν ἀχλύν, ἐκκαθαίρων πολυέλεε.

Δοξα Πατρι και Υιω και Α

γιω Πνευμα τι

Υμνουντας προσδεξαι το θειον κρα

τος σου ους εκ γης προσε λαβου τεκνα φω

τος του τους εργαζομενος της αμαρ

τιας την αχλην εκκαθαιρων πολυ

ελεεε

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον.

Δοχεῖον ἄχραντον, ναὸν πανάμωμον, κιβωτὸν παναγίαν, παρθενικόν, τόπον ἁγιάσματος, σὲ καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, ὁ Δεσπότης ἐξελέξατο.

Δ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην
 Δ Αο χει ον αχραντον να ον πα να μω
 μον κι βω τον πα να γι αν παρ θε νι κον
 Δ το πον α γι α σμα τος σε καλ λο
 νην του Ι α κωβ ο Δε σπο της ε ξε
 λε ζα το ο

Ὡδὴ ε'.

Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ὡς ὀλοκάρπωσις ἱερά, καὶ ὡς ἀπαρχὴ τῆς ἀνθρωπίνης οἱ Μάρτυρες φύσεως, τῷ δεδοξασμένῳ προσενεχθέντες Θεῷ, ἡμῖν τὴν σωτηρίαν, αἰεὶ βραβεύουσι.

Στίχος. ^χ₆ — — — — —
 Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου
 — — — — —
 Χρι στε ο Θε ος ^Δ α να παυ σον τας ψυ
 — — — — —
 χας των δου λων σου ^Δ
^χ₆ ^B — — — — —
^Δ ^ως ο λο καρ πω σις ι ε ρα ^Δ και
 — — — — —
 ως α παρ χη της αν θρω πι νης οι Μαρ τυ ρες
 — — — — —
 φυ σε ως ⁶ τω δε δο ζα σμε νω προ σε νε
 — — — — —
 χθεν τες Θε ω ^Δ η μιν την σω τη ρι ^Γ
 — — — — —
 αν α ει βρα βευ ου σι ι ⁶

Στίχος. **Λ**ί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
 αὐλισθήσονται.

Τῆς οὐρανίου διαγωγῆς, τῆς διανομῆς τῶν
 χαρισμάτων, ἀξίωσον Δέσποτα, τοὺς
 προκοιμηθέντας πιστοὺς οἰκέτας σου, παρέχων
 τῶν πταισμάτων, τὴν ἀπολύτρωσιν.

 Ἀι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις
 αυ λι σθη σο νται
 της ου ρα νι ου δι α γω γης της δι
 α νο μης των χα ρι σμα των α ζι ω σον Δε
 σπο τα τους προ κοι μη θεν τας πι στους
 ι κε τα ας σου πα ρε χων των πται
 σμα α των την α πο λυ τρω σιν

Δόξα Πατρί...

Ὁ μόνος φύσει ζωοποιός, τὸ τῆς
 ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, τοὺς
 τελειωθέντας τῆς βασιλείας τῆς σῆς, ἀξίωσον
 οἰκτίρμον, μόνε ἀθάνατε.

 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α
 γι ω Πνευ μα τι

^B
^Δ **Ο** μ ο ν ο ς φ υ σ ε ι ζ ω ο π ο ι ο ς ^Δ τ ο τ η ς
α γ α θ ο τ η τ ο ς ο ν τ ω ς α ν ε ξ ι χ ν ι α
σ τ ο ν π ε ε λ α γ ο ς ⁶ τ ο υ ς τ ε λ ε ι ω θ ε ν τ α ς τ η ς
Β α σ ι λ ε ι α ς τ η ς σ η ς ^Δ α ξ ι ω σ ο ν ο ι
κ τ ι ι ρ μ ω ν μ ο ν ε α θ α α ν α τ ε ⁶ ^Δ

Καὶ νῦν...**Θ**εοτοκίον.

Ἰσχύς καὶ ὕμνησις ὁ ἐκ σοῦ, Δέσποινα τοῦ
κόσμου γεννηθείς, καὶ σωτηρία ἐγένετο τοῖς
ἀπολλυμένοις, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου πυλῶν,
ῥυόμενος τοὺς πίστει σε μακαρίζοντας.

^Δ **Κ** α ι ν υ ν κ α ι α ε ι κ α ι ε ι ς τ ο υ ς α ι ω ν α ς
+ τ ω ν α ι ω ν ω ν α μ η ν ^Δ

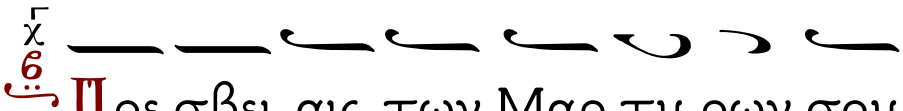
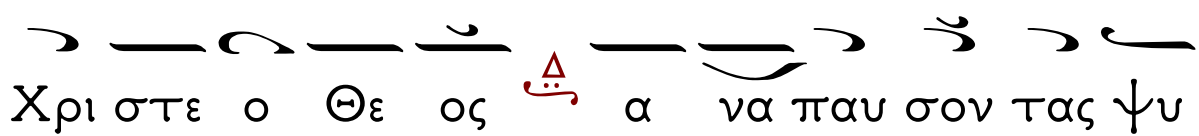
^B
^Δ **Ι** σ χ υ ς κ α ι υ μ ν η σ ι ς ο ε κ σ ο υ ^Δ Δ ε

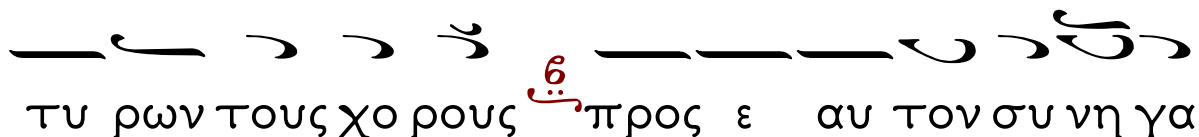
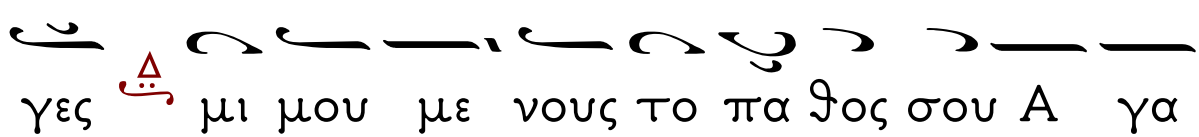
σποινα του κοσμου γεν νη θεις ^Δ και σω τη
 ρι α ε γε νε το ^Δ τοις α πολ λυ με νοις εκ
 των του Α δου πυ λων ⁶ ρυ ο με νος τους
 πι ι στει σε μα κα ρι ζον τας ⁶

ᾠδὴ 5'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Σταυρῷ προσηλούμενος, τῶν Μαρτύρων τοὺς χοροὺς, πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες, μιμουμένους τὸ πάθος σου Ἀγαθέ· διό σου δεόμεθα, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας διανάπαυσον.

Στίχος. Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου
 Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ
 χας των δου λων σου

 Σταυρῷ προ ση λου με νος των Μαρ
 τυ ρων τους χο ρους προς ε αυ τον συ νη γα
 γες μι μου με νους το πα θος σου Α γα
 θε δι ο σου δε ο με θα τους προς σε

με τασταντας δι α να παυσοον

6.

Στίχος. Αἱ ψυχαι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Ἀφράστῳ τῇ δόξῃ σου, ὅταν ἔλθῃς φοβερός,
κρίναι τὸν κόσμον ἅπαντα, ἐν νεφέλαις
εὐδόκησον λυτρωτά, φαιδρῶς ὑπαντῆσαί σοι,
οὓς ἐκ γῆς προσελάβου πιστοὺς δούλους σου.

6. ^χ Αἱ ψυ χαι αυ των εν α γα θοις

αυ λι σθη σο νται Δ.

Δ. Αφρα στῳ τη δο ξη σου ο ταν ελ

θης φο βε ρος 6. κρι ναι τον κο σμον α παν τα Δ.

εν νε φε λαις ευ δο κη σον Λυ τρω τα Δ.

φαι δρως υ παν τη σαι σοι Δ. ους εκ γης προ σε

λα βου πι στους δου λους σου 6.

Δ.

Δόξα Πατρὶ...

Πηγὴ ζωῆς πέφυκας, ἐν ἀνδρείᾳ θεϊκῇ,
πεπεδημένους Δέσποτα, ὁ ἐξάγων, τοὺς δούλους
σου τοὺς πρὸς σὲ πιστῶς ἐκδημήσαντας, ἐν
τρυφῇ Παραδείσου κατασκήνωσον.

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α
γι ω Πνευμα τι

Πη γη ζω η ης πε φυ κας εν αν δρει α
θε ι κη πε πε δη με νους Δε σπο τα ο
ε ξα γων τους δου λους σου τους προς σε
πι στως εκ δη μη σα ντας εν τρυ φη πα ρα
δει σου κα τα σκη νω σο ον

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον.

Εἰς γῆν ἀπεστράφημεν, παραβάντες τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐντολὴν τὴν ἔνθεον· διὰ σοῦ δὲ Παρθένε πρὸς οὐρανόν, ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν, τὴν φθορὰν τοῦ θανάτου ἐκτινάξαντες.

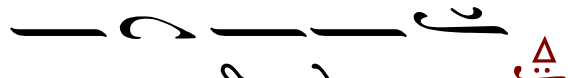
Καὶ νῦν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰῶνων ἀμην
 Εἰς γῆν ἀπεστράφημεν παραβάν
 τες τοῦ Θεοῦ τὴν ἐντολὴν τὴν ἐνθεον
 διὰ σου δε Παρθένε πρὸς οὐρανόν
 ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν τὴν φθορὰν τοῦ θά
 νατου ἐκτινάξαντες

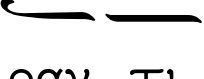
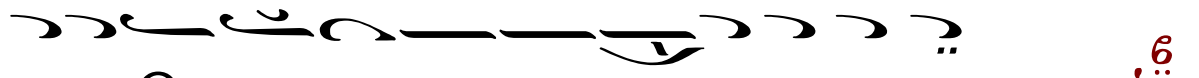
ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

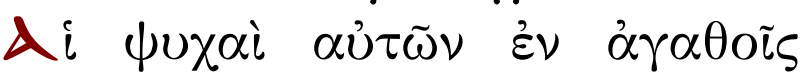
Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Λυτρωθέντες τῷ σῶ αἵματι οἱ Μάρτυρες,
τῆς πρώτης παραβάσεως, ῥαντισθέντες δὲ τῷ
ιδίῳ αἵματι, τὴν σὴν σαφῶς εἰκονίζουσι σφαγὴν·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχος. ⁶ Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου

 Χρι στε ο Θε ος ^Δ α να παυ σον τας ψυ
 χας των δου λων σου ^Δ

^Δ Λυ τρω θεν τες τω σω αι μα τι οι Μαρ τυ
 ρες ^Δ της πρω της πα ρα βα σε ως ⁶ ραν τι
 σθεν τες δε τω ι δι ω αι μα τι την σην
 σα φως ει κο νι ζου σι σφα γην ^Δ ευ λο γη τος
 ει ο Θε ος ο των πα τε ε ρων η μων ⁶

Στίχος. Αἱ ψυχὰὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Θρασυνόμενον τὸν θάνατον ἐνέκρωσας,

Λόγε ζωαρχικώτατε· τοὺς ἐν πίστει δὲ κοιμηθέντας, πρόσδεξαι τανῦν, ὑμνοῦντας καὶ λέγοντας Χριστέ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις
αυ λι σθη σο νται

Θρα συ νο με νον τον θα να τον ε νε
κρω σας Λο γε ζω αρ χι κω τα τε τους
εν πι στει δε κοι μη θεν τας προσ δε ζαι τα
νυν υ μνουν τας και ψα λ λον τας Χρι στε ευ
λο γη τος ει ο Θε ος ο των πα τε ε ρων
η μων

Δόξα Πατρί...

Ὁ ψυχώσας με τὸν ἄνθρωπον φυσήματι,

θείω θαρχικώτατε, τοὺς μεταστάντας
 βασιλείας Δέσποτα τῆς σῆς, ἀξίωσον ψάλλειν
 σοι Σωτήρ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
 Πατέρων ἡμῶν.

Δοξα Πατρι και Υι ω και Α
 γι ω Πνευμα τι
 Ο ψυχωσας με τον ανθρωπον φυση
 μα τι θειω θεαρχικωτατε τους με
 τασταντας Βασιλειας Δεσποτα της
 σης αξιωσον ψαλλειν σοι Χριστε ευ
 λογητος ει ο Θεος ο των Πατερων
 ημων

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα πάσης κτίσεως πανάμωμε,
 γέγονας, συλλαβοῦσα Θεόν, τὸν συντρίψαντα

τοῦ θανάτου πύλας, καὶ μοχλοὺς συνθλάσαντα·
ὄθεν σε Ἀγνή, ὑμνολογοῦμεν οἱ πιστοί, ὡς
Θεομήτορα.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην
Υ περ τε ρα πα σης κτι σε ως πα να μω
με γε γο νας συλ λα βου ου σα Θε ον τον
συν τρι ψαν τα του θα να του πυ υ λας
και μο χλου ους συν θλα σαν τα ο θεν σε
Α γνη υ μνο λο γου με νοι πι στοι ως Θε
ο μη η το ρα α

ᾠδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσίοις.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου,
Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου.

Σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας ἐπιδειξάμενοι τῷ
τῆς νίκης στεφάνῳ κατεκοσμήθητε, Μάρτυρες
Χριστοῦ ἀθλοφόροι, Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχος. ⁶ **Π**ρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου

 Χρι στε ο Θε ος ^Δ α να παυ σον τας ψυ
 χας των δου λων σου ^Δ

^Δ **Σ**τα θε ρως τους α γω νας ε πι δει
 ξα με νοι ⁶ τω της νι κης στε φα νω κα τα
 κο σμη θη τε ⁶ Μαρ τυ ρες Χρι στου α θλο
 φο ροι κραυ γα ζον τες ^Δ σε υ περυ ψου μεν
 εις παν τας τους αι ω νας ⁶

Στίχος. **Λ**ί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Ἰερῶς τοὺς τὸν βίον ἀπολιπόντας πιστούς,

καὶ πρὸς σὲ τὸν Δεσπότην μεταχωρήσαντας,
δέξαι προσηνῶς, ἀναπαύων ὥς εὖσπλαγχνος, σὲ
ὑπερυψοῦντας, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

ἡ̣ Ἀ̣ι ψυ χαι αυ των εν α γα θ̣οις
αυ λι σθ̣η σο νται

Ἰ̣ ε ρως τους τον βι ον α πο λι

πον τας πι στους και προς σε τον Δε σπο την

με τα χω ρη σαν τας δε ζαι προ ση νως α

να παυ ων ως ευ σπλαγ χνος σε υ πε ρυ

ψουν τας εις παν τας τους αι ω νας

Δόξα Πατρὶ...

Νῦν ἐν γῇ τῶν πραέων πάντας αὐλίζεσθαι,
τοὺς προκεκοιμημένους Σῶτερ, εὐδόκησον,
πίστει τῇ εἰς σὲ δικαιώσας καὶ χάριτι, σὲ
ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δοξα Πατρι και Υιω και Α

γιω Πνευματι

Νυν εν γη των πραεων παντας αυλι

ζεσθαι τους προκειμενους Σωτερ

ευδοκησον πιστει τη εις σε δι και

ωσας και χαριτι σε υπερυψουντας

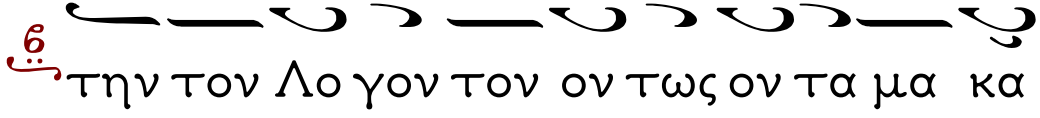
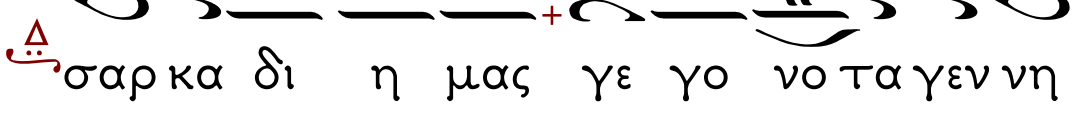
εις παντας τους αιωνας

Και νυν... Θεοτοκίον.

Μακαρίζομεν πάντες σε παμμακάριστε, τήν τόν Λόγον τόν ὄντως ὄντα μακάριον, σάρκα δι' ἡμᾶς γεγονότα γεννήσασαν, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Και νυν και αι και εις τους αιωνας

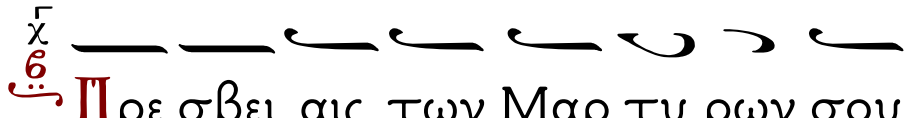
των αιωνων αμην

 Μα κα ρι ζο μεν παν τες σε Παμ μα κα
 ρι στε
 την τον Λο γον τον ον τως ον τα μα κα
 ριον
 σα ρκα δι η μας γε γο νο τα γεν νη
 σα σαν
 ον υ πε ρυ ψου μεν εις παν τας
 τους αι ω νας

Ὡδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ἐλπίς Μαρτύρων χοροὺς ἐνεύρωσε καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην διαπύρως ἐπτέρωσε, τῶν μελλόντων τούτοις προτυπώσασα, τὴν μὴ σαλευομένην ὄντως ἀνάπαυσιν, ἧς τοὺς μεταστάντας ἀγαθὲ τυχεῖν ἀξιώσον.

Στίχος.
 Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου
 Χρι στε ο Θε ος
 α να παυ σον τας ψυ

— — — — —
 χας των δουλων σου Δ

Δ Ελ πῖς Μαρ τυ υ υ ρων χο ρους ε νευ
 ρω σε 6 και προς την σην α γά πην δι α πυ
 ρως + ρω σε γ των μελ λον των του τοις
 προ τυ πω σα σα Δ την μη σα λευ ο με
 νην ον τως α να παυ σιν 6 ης τους με τα σταν
 τας Α γα θε πιστους α ξι ω σο ον 6

Στίχος. Αἱ ψυχὰὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
 αὐλισθήσονται.

Λαμπρᾶς καὶ θείας τυχεῖν ἐλλάμψεως, τῆς
 σῆς Χριστέ τοὺς πίστει μεταστάντας εὐδόκησον,
 τὴν ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀνάπαυσιν, μόνος ὡς
 ἐλεήμων, τούτοις δωρούμενος, καὶ τῆς αἰωνίου
 ἀξιῶν μακαριότητος.

6 Αἱ ψυ χαι αυ των εν α γα θοις

αυ λι σθη σο νται Δ
Δ λ α μ π ρ α ς και θ ει ει ει α ς τυ χ ει ν ε λ λ α μ
 ψ ε ω ς 6 τ η ς σ η ς Χ ρ ι σ τ ε τ ο υ ς π ι σ τ ει μ ε τ α σ τ α ν
 τ α ε υ δ ο κ η σ ο ν ν τ η ν ε ν κ ο λ π ο ι ς Α β ρ α α μ
 α ν α π α υ σ ι ν Δ μ ο ν ο ς ω ς ε λ ε η μ ω ν τ ο υ τ ο ι ς
 δ ω ρ ο υ μ ε ν ο ς 6 και τ η ς αι ω ν ι ο υ α ζ ι
 ω ν μ α κ α ρ ι ο τ η τ ο ο ς 6 Δ

Δόξα Πατρί...

Ο ὢν τῇ φύσει χρηστὸς καὶ εὖσπλαγχνος,
 καὶ θελητῆς ἐλέους εὖσπλαγχνίας ἢ ἄβυσσος,
 οὓς ἐκ τόπου τούτου τῆς κολάσεως, καὶ σκιᾶς
 τοῦ θανάτου Σῶτερ μετέστησας, ἔνθα
 καταλάμπει σου τὸ φῶς, τούτους κατάταξον.

Δ ο ξ α Πα τ ρ ι και Υ ι ω και Α

γι ω Πνευμα τι Δ
Δ 0 ων τη φυ υ υ σει χρη στος και ευ
 σπλαγ χνος 6 και θε λη της ε λε ους ευ
 σπλαγ χνι ας η α βυσ σος ν ους εκ το που
 του του της κο λα σε ως Δ και σκι ας του
 θα να του Σω τερ με τε στη σας 6 εν θα κα
 τα λαμ πει σου το φως του τους κα τα τα ζο
 ον 6 Δ

Καὶ νῦν...**Θ**εοτοκίον.

Σκηνην ἁγίαν Ἀγνή γινώσκουμεν, καὶ
 κιβωτὸν καὶ πλάκα σε τοῦ νόμου τῆς χάριτος·
 διὰ σοῦ γὰρ ἄφεσις δεδώρηται, τοῖς
 δεδικαιωμένοις διὰ τοῦ αἵματος, τοῦ
 σωματωθέντος ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς πανάμωμε.

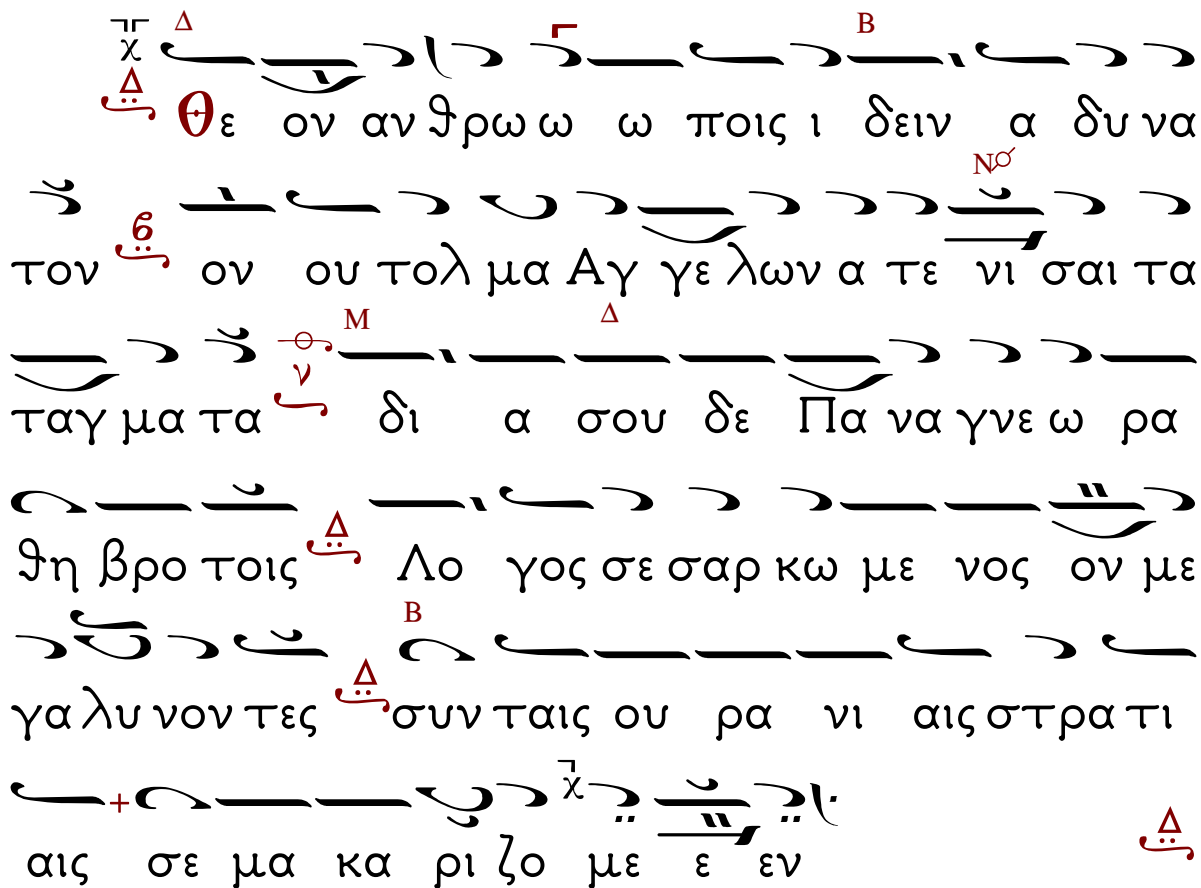
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην
 εκηνην α γι ι ι αν Α γνη γι νω σκο
 μεν και Κι βω τον και πλα κα σε του νο μου
 της χα ρι τος δι α σου γαρ α φε σις δε
 δω ρη ται τοις δε δι και ω με ε νοις
 δι α του αι μα τος του σω μα τω θ εν τος
 εκ της σης γασ τρος Πα να μω με ε

Εἶτα ψάλλεται

ὁ Εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
 τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ
 δὲ Πάναγνε, ὥράθη βροτοῖς, Λόγος
 σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς

οὐρανίαις στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

 Θεὸν ἀνθρώπων ποιεῖν ἀδύνατον
 οὐ τολμα ἀγγέλων ἀτενεῖσαι τὰ
 τάγματα διὰ σου δε Παναγνεωρα
 θήβροτοις Λόγος σε σαρκώμενος ὃν με
 γάλυνοντες συνταῖς οὐρανίαις στρατι
 αῖς σε μακαρίζομεν ἐν

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

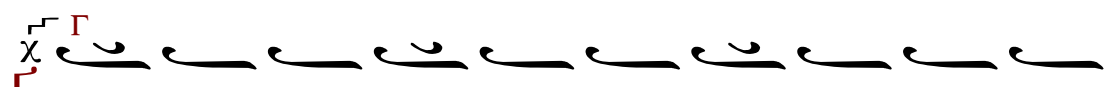
ὁ ἱερεὺς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

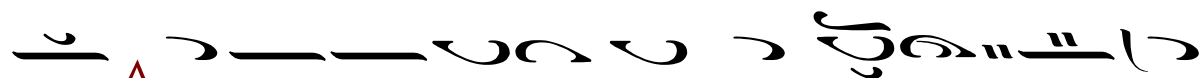
ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.
Ἦχον λ̣α̣ — Γα̣

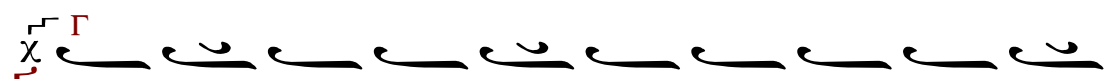
Ἄ 0 βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως παν
τα οικo νο μων Δ και το συμ φε ρον πα σιν απο
νε μων μο νε δη μι ουρ γε Δ α να παυ σον Κυ ρι
ε τας ψυ χας τω ων δου λω ων σου α εν
σοι γαρτην ελ πι δα α νε θεν το Δ τω
ποι η τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων α

 Α Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

 ω Πνευ μα τι

 Ε ν σοι γαρ την ελ πι δα α νε θεν

 το τω ποι η τη και πλα στη και Θε ε ω η

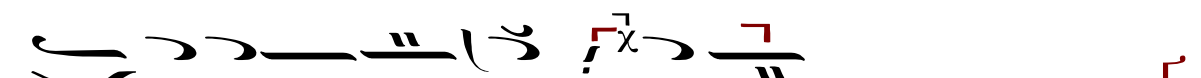
 η μων

 Και νυν και α ει και εις τους αι ω

 νας των αι ω νων α μην

 Ε και τει χος και λι με να ε χο μεν

 και πρε σβιν ευ προ σδε κτον

 Θε ον Θε ο το κε ανυμ φευ τε των πι

 στων η σω τη ρι α α α α

Ἡ Ἐκτενής καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· «Ὅτι ἐλεήμων...»,
ψάλλονται τὰ Τροπάρια·
Ἦχος δ΄.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων,
τὰς ψυχὰς τῶν δούλου σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον,
φυλάττων αὐτὰς εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν
παρὰ σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου
πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται,
ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου,
ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Οὐ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην,
καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων,
αὐτὸς καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου,
Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ
Θεὸν ἀφράστως κυήσασα, πρέσβευε ὑπὲρ τοῦ
ἐλεηθῆναι καὶ συγχωρηθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου.

καὶ ἄρχεται τὸ
μνημόσυνον τῶν Κεκοιμημένων ὡς ἐξῆς:

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. γ' (χῦμα)

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, [καὶ τῶν δούλων σου...] καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. γ' (χῦμα)

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅπως, Κύριος ὁ Θεός, τάξη τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. ἅπαξ

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεός τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, Αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, μοναζουσῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν καὶ ὧν τὰ ὀνόματα ἐμνημονεύσαμεν ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σύ γάρ μόνος ἐκτός ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. **ἅπαξ**

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σύ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, καὶ ὧν τὰ ὀνόματα ἐμνημονεύσαμεν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἀἰωνία σας ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοί ἡμῶν. (γ')

Ὁ Χορός: Ἀἰωνία ἡ μνήμη. ἐκ τρίτου

Ὁ Ἱερεὺς: Γοφία!

Ὁ Χορός: Εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ ὧν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Γτερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν Τιμιωτέραν τῶν

Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον
τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεὺς: Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ
ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα... Καὶ νῦν..., Κύριε
ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων τὴν
ἐξουσίαν ἔχων ὡς ἀθάνατος Βασιλεύς, καὶ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς
ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου ἁγίας
αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ
πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ὁσίων καὶ
θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
Προπατόρων Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, τοῦ
ὁσίου καὶ δικαίου φίλου αὐτοῦ Λαζάρου τοῦ
τετραημέρου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τὰς ψυχὰς
τῶν ἐξ ἡμῶν μεταστάντων δούλων σου ἐν
σκηναῖς δικαίων τάξαι, ἐν κόλποις Ἀβραὰμ
ἀναπαύσαι, καὶ μετὰ δικαίων συναριθμήσαι,
ἡμᾶς δέ ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.